1900. Ч. 4.

ХРОНЇКА
українсько-руського
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ

1900, вересень-грудень.

Засїданя Видїлу Наукового Товариства імени Шевченка.

XVII засїдане дня 5 вересня.

1) Поручено бібліотечній комісиї порозуміти ся з д. Павликом у справі бібліотечного реґуляміну і предложити відповідні внесеня на найблизшім засїданю. 2) Ухвалено завести в Товаристві для вигоди сторін чекові виплати. 3) Принято до відомости, що президия Товариства уповажнила д. Ф. Вовка заступати Товариство на археольоґічнім і фолькльорнім конґресах в Парижи. 4) Принято до відомости, що др. Охримович передав дальше веденє каси Товариства д. І. Кокорудзови. 5) Принято до відомости, що Краєва Каса виплатила вже Товариству другу рату субвенций ухваленних Соймом. 6) Принято до відомости, що мінїстерство не згодило ся вставити в буджет 1901 р. субвенцию Товариству і підвисшити її, та не признало підмоги на „Часопись Правничу“. 7) Видїл згодив ся на просьбу Товариства ім. Котляревського помістити в своїх льокалях дві пушки для збираня датків на будову народнього те-

атру. 8) Принято до відомости подяку Краківського Університета за участь Товариства в його ювилею.

XVIII засїдане дня 19 вересня.

1) Знижено цїну „Кобзаря“ так, що комплєт (чотири томи) буде коштувати 12 корон, а для тих, що купують у книгарні Товариства, 10 корон; поодинокі томи будуть продавати ся по 3 корони. 2) Рішено завести в друкарні електричні мотори, а не ґазовий, як перше проєктовано. 3) Ухвалено підвисшити платню управительцї книгарні д. Кл. Панкевичевій. 4) Ухвалено знести дотеперішню читальню при бібліотецї, а намість неї отворити наукову робітню. 5) Принято чотирох нових членів. 6) Принято до відомости касове справоздане за перший піврік 1900 р.

XIX. засїдане дня 10 жовтня.

1) На просьбу льотерійного комітету добродїйної дяківської льотериї ухвалено закупити 10 льосів тої льотериї за 20 корон. 2) Признано „Міщанській Читальні“ в Бережанах 25% опусту при закупнї книжок виданих накладом Товариства. 3) Постановлено не друковати на далї катальоґу книгарні в календари „Просьвіти“ з огляду на високі кошти. 4) Передано ведене маґазину дру І. Макухови на місце М. Новаковського, якого перенесено зі Львова.

XX засїдане дня 31 жовтня.

1) Ухвалено взяти участь у ювилею Черновецького університета. 2) Ухвалено причинити ся датком 20 кор. на поставлене памятника пок. композиторови і письменникови П. Нїщинському і удати ся до иньших товариств і заграничних земляків з зазивом до участи. 3) Ухвалено віднести ся до Етноґр. комісиї з просьбою, аби поспішила ся предложити справоздане з етноґрафічної експедициї сього року.

XXI засїдане дня 14 падолиста.

1) Ухвалено вислати Омелянови Поповичеви в Чернівцях привітну телєґраму з нагоди його ювилею. Зміст телєґрами такий: Наукове Товариство ім. Шевченка прилучує ся до ювилея 25-лїтньої діяльности Омеляна Поповича, признаючи його великі заслуги коло піддвигненя народнього шкільництва і письменства на Буковинї і засилає йому щирий привіт. За Видїл: М. Грушевський, голова. В. Гнатюк, секретар. 2) Принято до відомости кошторис на заведене водопроводів, каналїзациї і вимощеня подвіря в камениці Товариства (фундацийній). 3) Вибрано делєґатом на загальні збори „Видавничої Спілки“ д. Ст. Томашівського.

XXII засїданє дня 28 падолиста.

1) Упрошено дра О. Колессу заступати наше Товариство на ювилею Черновецького унїверситета. 2) Ухвалено взяти фронтове помешканє, що притикає до канцеляриї друкарнї, на канцелярию, книгарню і музей Товариства. 3) Постановлено, що всї виданя Товариства, визначені на один рік, мають вийти того-ж року найдальше з кінцем грудня. 4) Ухвалено переняти від д. І. Огоновського грецько-руський словар до Гомера на свою власність і випустити його під фірмою Товариства.

XXIII засїданє дня 10 грудня.

1) Ухвалено визначити в новім помеканню оден покій для музею, справити два ґабльоти на музеальні річи і альбом для переховку автоґрафів. 2) Принято одного нового члена. 3) Ухвалено відступити даром деякі книжки „Руській Бурсї промисловій і ремісничій у Львові.

Засїданя секций і комісий Товариства.

Спільні засїданя секций.

VIII. засїданє дня 5 грудня.

1) Др. Ол. Колесса зложив справозданє зі своєї делеґациї на ювилей Чернов. Унїверситета, яке принято до відомости. 2) В. Гнатюк предложив бажаня д. Хв. Вовка що до деяких правописних відмін у „Мат. до ук. р. етнольоґії“. Секциї ухвалили полишити ся при правописи уживаній в „Записках“ та „Вістнику“. 3) Д. Волод. Шухевич предложив справу заснованя етноґрафічного музея. На разї порішено віднести ся до Видїлу, аби застановив ся над справою поміщеня музея, а в справі збираня етноґрафічних материялів скликати на нараду всї секциї разом, з комісиями Етноґрафічною і Археоґрафічною.

IX. засїданє дня 12 грудня (з участию членів комісий Археоґрафічної й Етноґрафічної).

1) Проф. М. Грушевський повідомив, що Видїл застановляв ся над поміщенєм музея і признав, що призначивши останнїми часами відступити для нього одну кімнату, не має спромоги сього уміщення розширити. Колиб призбирало ся більше материялів, тодї вони мусїли б переховувати ся окремо, доки не можна буде розширити дальше льокалю. По дискусиї, що вивязала ся в тій справі, ухвалено вибрати комісию, яка має заняти ся дальшим веденєм справи збирання материялів для етноґрафічного музею. До комісиї вибрано: Вол. Шухевича, Вол. Гнатюка і Ос. Роздольського. 2) Ухвалено переводити вибір нових дійсних членів перед загальними зборами, аби їх імена можна було проголосити в часї зборів. 3) Ухвалено документи і автоґрафи, ґравюри, фотоґрафії і т. и. при відділеню музея від бібліотеки передати до останнього.

Засїданя історично-фільософічної секциї.

VIII. засїдане дня 17 жовтня.

1) Д. Ст. Томашівський зреферував статю о. Мих. Зубрицького п. н. Рекруччина в горах. Ухвалено друкувати в Записках. 2) Проф. М. Грушевський предложив дальшу часть „Ґеоґрафії України-Руси“ дра Гр. Величка. Рецензию її і веденє друку поручено д. Ст. Томашівському. 3) Рішено дати вказівки місту Теребовлї для намятника кн. Василька, який має там станути коштом міста.

Зміст статї д. Зубрицького такий:

Автор обговорює значіннє рекруччини в передконституцийний період для сїльської людности, її тягар і страх селян що доводив нераз до нещасть і злочинів. Свої замітки ілюструє автор материялом актовим і оповіданями з народних уст.

IX. засїданє дня 7. падолиста.

1) Др. С. Дністрянський повідомив, що Правнича комісия поручила йому обняти від 1901 р. редакцию „Правничої Часописи“ та предложив до апробати секциї замінити її назву на „Часопись Правничу і Економічну“. Секция потвердила сї ухвали комісиї. 2) Проф. Вол. Шухевич предложив другий том „Гуцульщини“ — приділено до реферату дру О. Колессї. 3) В. Гнатюк зреферував свою статю „Ткацтво у східній Галичині“ і статю А. Веретельника „Рубанє і виготовлюванє дерева“, — ухвалено надрукувати у 3 т. Етнольоґічних Материялів.

Зміст рефератів проф. Шухевича, В. Гнатюка і А. Веретельника:

Другий том „Гуцульщини“ ділить автор на дві части: в першій подає звичайні занятя Гуцулів, яким вони віддають ся без попередньої науки і які заспокоюють щоденні їх потреби, в другій обговорює домашній промисл, до якого треба специяльного підготовленя, окремих приладів і варстатів; сї вироби домашнього промислу збувають ся по торгах. Звичайні занятя поділені на два віддїли: а) в осїдку; б) поза осїдком. До перших належать: готовленє страв, мливо зерна, битє олїю, прядїнє, крашенє вовни, шитє, пранє, обхід коло худоби, городовини, льну, конопель, кладенє сїна, дальше збиранє афин і грибів, копанє в городї і орка. До других належать: роботи коло сїна, в бутинах і коло сплавлюваня дерева, обхід у полонинї, рибальство і стрілецтво. До домашнього промислу належать: виріб ложок, довбанє корит, боднар-

ство, ткацтво, шевство, колодійство, ковальство, кушнірство, гончарство, мосяжництво і різьбярство. Усе те пояснюють численні ілюстрациї. Особливу увагу звертає автор на гуцульську термінольоґію, а при описї поодиноких занять подає повірки, звязані з ними. Крім ілюстраций подані також фотоґрафії визначнійших „сточників“ (народних артистів): Шкрибляків, Мегеденюка, Дутчака, а надто дві кольорові таблиці: на одній подані взори вишивок, а на другій ґенетичний розвиток керамічної посудини.

У статї „Ткацтво у східній Галичині“ переходить В. Гнатюк усї моменти ткацької роботи почавши від передачі мітків ткачеви аж до віддання властителеви готового полотна. Подає при тім докладний опис усїх приладів ткацьких враз із малюнками та наводить їх народнї назви. Крім того подає також термінольоґію кросен, відміни ткацького варстата, записанї в Стрийськім повіті між Бойками та в Марамороши на Угорщинї, згадує про заробок ткачів, який буває незвичайно нужденний, та наводить один народнїй анекдот, приложений до ткачів. У статї подаєть ся взагалї материял до дальших студий в тім напрямі.

У статї „Рубаннє і виготовлюваннє дерева“ подає д. А. Веретельник опис робіт, які відбувають ся зимою коло дерева в лїсах Каменецького повіту. Він наводить докладну термінольоґію усїх приладів, які при тім уживають ся, та подає відповідні малюнки.

X. засїданнє дня 21 падолиста.

1) Вол. Гнатюк зреферував статю д. Литвинової „Весїльні обряди в Чернигівщинї“ і статю пок. Дикарева „Проґрама до збирання відомостий про громади і збірки сїльської молоді“, які ухвалено друкувати в III т. „Материялів до укр. руської етнольоґії“. 2) Проф. М. Грушевський подав до відомости секциї, що III. т. „Історії України-Руси“ займе коло 40 аркушів друку, тому поновляє проєкт — з фінансових причин розділити том на III і IV Збірника секциї; секция ухвалює.

Зміст статї д. Литвинової:

У статї: „Весїльні обряди і звичаї у Чернигівщині“ подає д. П. Литвинова докладний опис усїх весїльних обрядів і звичаїв, які доси заховали ся, та тексти численних пісень, співаних під час весїля. Усї обряди і піснї записані в селї Землянцї, Глухівського повіту, Чернигівської ґубернії. Багато між ними ще такого, що доси було незнане дослїдникам, через те й заслугує на увагу специялїстів.

Зміст статї М. Дикарева:

У формі питань подає автор детальну проґраму для збираня відомостий про громади і збірки сільської молодїжи: про вулицю, вечерницї і досьвітки та складки. Проґраму попереджує вступне слово, в якому автор висказує свої погляди на порушену ним у проґрамі справу і на иньші, що стоять із нею у звязи.

XI. засїданє дня 5 грудня.

1) Др. Ол. Колесса зреферував працю д. Вол. Шухевича „Гуцульщина“ т. II, яку ухвалено друкувати яко т. IV Материялів до українсько-руської етнольоґії, скільки можна буде змістити в однім томі. 2) Др. Ст. Дністряньский зреферував статю д. Гошовського „Про новий напрям в науцї приватного права“ і свою про „Берненську унїю“, які ухвалено надрукувати у I т. „Часописи Правничої і Економічної“.

Зміст статї д. Гошовського:

Автор згадує про історичну школу Savigni, критикує її і переходить опісля до новітних напрямів. Звернувши увагу на значінє Iheringa в науцї, переходить потім до метода Петражицкого, звісного під назвою цивільної полїтики. Конець становлять критичні замітки і вказівки для теоретиків.

Зміст статї дра Дністрянського:

Ся розвідка вийшла із реферату, який предложив автор на засїданю всїх секций в цьвітни б. р. Вона подає розвій авторського права в історії, далї згадує про новітні змаганя до основаня міжнародної унїї, подає постанови тої унїї, ріжницї тих постанов супротив австрийського закона з 1895 р., врештї заяву Товариства, чи має Австрия приступити до неї.

XII. засїданє дня 12 грудня.

1) Др. Дністрянський відчитав свою передмову до I т. „Час. Прав. і Екон.“. 2) Др. Іван Франко відчитав розвідку „Грималївський ключ в 1800 р.“ Обі статї ухвалено друкувати в I т. Часописи Прав. і Екон.

Зміст передмови дра Дністрянського такий:

Передмова подає плян реформи Правничої Часописи. З кінцем б. р. має вийти перший том „Часописи Правничої і Економічної“, що має розширену програму. Вона має обіймати все те, що належить до наук правничих, до економіки і иньших наук суспільних, та буде звертати увагу на социяльні змаганя теперішности, на наші питомі потреби і відносини.

Зміст статї дра Ів. Франка:

На основі писаного інвентаря Грималівського ключа (3 місточка і 32 села положені в теперішнім скалатськім пов.) подає автор образ социяльних і економічних відносин того закутка нашого краю в р. 1800, детально розбираючи стан жидів, міщан, селян ріжних категорий і виказуючи рахунком, на скілько тяжило на них панщизняне ярмо. Далі характеризує автор коротко стан духовенства; великої посілости, і кінчить оповіданєм перебігу довголітного процесу місточка Товстого з грималівським двором (1787—1802).

Засїданя фільольоґічної секциї.

VII. засїданє дня 17 жовтня.

1) Др. І. Франко предложив до апробати секциї VIII т. Етноґр. Збірника, де надруковано народні новелї записані д. Осипом Роздольським. 2) Вол. Гнатюк предложив до апробати секциї IX т. Етн. Збірника, де надруковані материяли з північно-західних руських комітатів на Угорщинї і пісні з Бачки. 3) Ухвалено друкувати II т. праці д. Ол. Кониського про Шевченка, у IV т. Збірника секциї без нїяких змін, тому що між секциєю і автором не прийшло до порозуміння в справі змін, які пропонувала секция. Зголошений д. Кониським збірник листів Шевченка ухвалено просити прислати секциї. 4) Д. Ол. Барвінський зреферував ухвали Етноґр комісиї з дня 17 вересня. Справу закупна фоноґрафу порішено передати Видїлови, побільшенє-ж видань комісиї признано на разї неможливим задля браку фондів. 5) Др. В. Коцовський порушив справу порядку нашої азбуки. По дискусиї, яка вивязала ся в тій справі, ухвалено, аби автор предложив на засїданю секциї відповідний реферат. 6) Проф. М. Грушевський повідомив про письмо доньки пок. П. Ніщинського в справі памятника на гробі покійника. Ухвалено передати сю справу Видїлови.

VIII. засїданє дня 21 падолиста.

1) Др. І. Франко предложив свою збірку „Галицьких народнїх приповідок“, яка має увійти до X т. „Етноґр. Збірника“ (а коли-б обєм був за великий, то ще й до одного з дальших). Секция ухвалила друкувати. 2) Проф. М. Грушевський запропонував, аби посмертні праці покійного М. Дикарева надруковано в однім із найблизших томів Збірника секциї, а етно-

ґрафічні материяли в Етноґр. Збірнику, по можности також окремо, на що секция згодила ся.

IX. засїданє дня 5 грудня.

Д. Іван Верхратський відчитав свою працю про „Угорсько-руські говори з постійним наголосом". Працю ухвалено друкувати, з задержаннєм термінольоґії автора. Зміст її такий:

З дослїдів язикових роблених у Лемаків в столицях Шаришскій і Земплиньскій, також декуди на Спішу виходить, що говор Лемаків угорських треба признати лише відміною говора Лемківського. Як говор галицьких Лемків, так і говор угорських Лемаків підлягли сильно впливови Словаччини — а що Словаки нїколи не заселяли Галичини, проте прелєґент виводить, що Лемаки угорські по части переселивши ся з Угорщини до Галичини в сторони, де нинї живуть Лемки, принесли з собою до нас свій говор підлягший сильно словацькому впливови. Дальше виказав прелєґент головні признаки говора угорських Лемаків під зглядом звучнї, пнетвору, словотвору і словоладу.

Засїданя комісий.

Археоґрафічна Комісия.

III засїданє дня 7 падолиста. 1) Проф. Грушевський повідомив про вихід III т. Жерел до історії України-Руси. 2) Він же предложив до друку, яко VII т. Жерел люстрациї руських земель польської корони з 1570 р.; ухвалено друкувати. 3) Др. О. Колесса повідомив, що твори Федьковича кінчать уже переписувати ся. Дальше веденє сего видання порішено передати фільольоґічній секциї. 4) Ухвалено за порозуміннєм з Видїлом внести до сойму прошеннє про підвисшенє дотеперішньої дотациї, що не вистає на потреби комісиї.

IV. засїданє дня 12 грудня. 1) Др. Ол. Колесса зложив справозданє з наукової подорожи на Угорщину, а др. Франко справозданє зі своєї подорожи і д. Павлика. Усї справозданя принято до відомости. 2) Серед реферату наспіла телєґрафічна звістка про смерть члена нашого Товариства Олек. Кониського. Голова посьвятив памяти покійного кілька слів, а присутні пошанували память його повстанєм з місць. Президия Товариства вислала кондоленцийну телєґраму до жінки покійного і поручила зложити на його гробі вінець від Товариства з написею: Наукове Товариство ім. Шевченка свому основателю, почестному і дійсному членови.

Етноґрафічна Комісия.

IV засїдане дня 17 вересня. 1) Д. Осип Роздольський демонстрував зібрані ним пісні на фоноґрафі між Лемками і в кількох повітах східної Галичини. Ухвалено віднести ся до Виділу чиби не міг закупити фоноґраф для дальшого збираня пісень, бо показало ся, що вони виходять із фоноґрафу зовсїм добре. 2) Вислухано справоздань із експедициї по краю зложених д. М. Павликом і д. О. Роздольським. 3) Запропоновано видати в 1901 р.: а) Галицько руські приповідки, уложені д-ром І. Франком; б) Галицько-руські леґенди, уложені В. Гнатюком; в) Галицько-руські мельодиї, зібрані О. Роздольським; г) Другий том „Гуцульщини", написаний проф. В. Шухевичем.

Правнича Комісия.

I засїдане дня 15 цьвітня. Др. С. Днїстрянський зреферував справу приступленя Австриї до Берненської конвенциї що до авторських прав. По переведенїй дискусиї ухвалено предложити секциям заяву до мінїстерства проти приступленя з поданєм відповідних мотивів.

II. засїдане дня 2 мая. 1) На внесенє дра С. Днїстрянського рішено предложити секциям для принятя нових членів Правничої Комісиї. 2) Ухвалено віднести ся до Виділу з бажанєм, аби в буджеті на 1900 рік вставив видаток на правничі виданя, на „Правничу Часопись" в обємі 12 і 8 аркушів і на „Правничу Бібліотеку" в обємі 10 аркушів. Ухвалено також порозуміти ся з Виділом про висоту ремунерациї за працї, поміщувані в „Пр. Часописи". 3) Др. Днїстрянський відчитав свою працю п. н. „Чоловік і його потреби в правнім системі", призначену до Часописи Правн. і Економ.

III засїдане дня 4 липня. Др. С. Днїстрянський подав до відомости, що Виділ Товариства вставив до буджету на 1900 рік 2400 кор. на правничі виданя. За сю квоту запропоновано видавати „Прав. Часопись" (один випуск сього року) і „Прав Бібліотеку", до якої увійдуть на разї дальший переклад коментаря до карного поступованя дра П. Стебельського і коментарій до екзекуцийного поступованя д. Ан. Дольницького.

IV засїдане дня 16 цьвітня. 1) Д. Анд. Гошовський відчитав свою працю п. н. „Дещо про нові напрями в науцї приватного права", призначену для Часописи Правн. і Економ. 2) Поручено Др. С. Днїстрянському з найблизшим випуском „Прав.

Часописи" обняти її редакцию. 3) Д. Гвоздецький подав гадку, чи не було би користно скликати з'їзд українсько-руських правників і чи тим способом не удало-б ся дати почин до більшого заінтересованя нашими правничими виданями. Гадку д. Гвоздецького підперли всї присутні члени і признали користним скликати такий з'їзд, але аж під літо.

V засїданє дня 25 жовтня. 1) Ухвалено не відчитувати цїлого перекладу „Спадкового права", лише ті місця, що можуть корреферентови видати ся сумнївними. 2) Запроєктовано змінити назву „Правничої Часописи" на „Часопись Правнича і Економічна".

Участь Товариства в наукових конґресах у Парижи.

В часї всесьвітної вистави у Парижи відбували ся майже без перерви найріжнороднїйші міжнародні конґреси. Багато між ними було також наукових; в деяких з останнїх взяло участь і наше Товариство, а власне в отсих: в конґресї лїкарів, в конґресї антропольоґів та археольоґів і в конґресї фольклористів.

I. XIII міжнароднїй конґрес лїкарів відбув ся в Парижи між 2—9 серпня. Національний український комітет, завязаний з рамени лїкарської секциї Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові з початком сего року візвав усїх лїкарів Русинів-Українців, щоби зголошували свою участь в конґресї через названу секцию. Участників зголосило ся 6-ох: двох з Галичини: Др. В. Кобринський і Др. Т. Гвоздецький, двох з поза Галичини: Др. Горбачевський, проф. лїкарської хемії на ческім університетї в Празї і Др. Е. Кобринський з Відня, один американський Русин з Америки (Чікаґо) — Др. В. Сїменович і Др. Шміґельський, що проживає у Франциї. З российської України не зголосив ся нї один учасник. Як на Русь-Україну число дуже мале. Що з российської України не було лїкарів зголошених до нашого народного комітету на се причина легко зрозуміла: страх перед российським урядом — тим більше, що й иньші, більше упривілеййовані народности в Росиї, як Поляки, Фінляндцї, не вписані були на национальну лїсту, а тільки фіґурували як российські лїкарі. Що однак з австрийської України так мало поїхало учасників, на се треба шукати по части причини в тім, що комітет, а найпаче секретарият комітету, котрий орґанїзував поїздку до Парижа, перевів акцию за мало енерґічно.

Всїх членів конґресу начислено официяльно по над 6000; дїлились вони на урядових репрезентантів держав і на представителїв народностий. Перші виступали всюди официяльно як при повитанях у мінїстра просьвіти і у президента републіки, так і на бенкетах устроюваних в честь участників конґресу і при прощаню.

Представителї народностий не були официяльно витані — на велике здивоване всїх культурних людий, бож звісно, що на XII міжнароднїм конґресї лїкарськім у Москві в р. 1897 всї предсїдателї народних комітетів були особисто представлювані цареви. В друкованій на французькім язицї проґрамі конґресу не було поміщено українсько-руського национального комітету, хоч були там подані комітети майже всїх славянських народів. Вина того лежить певно по сторонї секретарияту нашого комітету, котрий не постарав ся завдалегідь про те; тому останньому належить також приписати й се, що прибувши в Париж Русини з початку не мали окремого місця для своїх зборів, підчас коли всї зголошені народи мали призначені для себе окремі салї в закладї Сорбонни, кожда саля з написом назви відповідної народности. Був вправдї над комнатою з написом „Bohême“ уміщений напис „Galicie“, одначе Поляки мали свою окрему кімнату з написом „Pologne“. На жаданнє Русинів напис „Galicie“ знято, а замісь него поставлено „Petite Russie“ побіч „Bohême“. По укінченім конґресї зажадали Русини від конґресового секретарияту, щоби в справозданю з конґресу уміщено звістку про участь українсько-руських лїкарів, як репрезентантів України-Руси, що приобіцяно. Числа участників по народностям виглядали так: Росиян було 805 (в те число входять і иньші народности з Росиї: Українцї, Поляки, Фінляндцї), Чехів 84, Поляків 30, Сербів 15, Хорватів 8, Русинів-Українцїв (з поза Росиї) 6, Японцїв 45, Американцїв 400. Із Славян лише Словінцї і Чорногорцї не мали своїх народних репрезентантів.

Конґрес дїлив ся на 5 головних кляс, а кожда кляса розпадалась на кілька секций, ті знов на підсекциї. Рівночасно отже вели ся обради і читано реферати в 26 салях, по части в „l' Ecole de Mèdicine“, по части у всяких шпиталях і клїнїках. Наукових рефератів і комунїкатів зголошено по над тисячу. Крім засїдань специяльних були 3 ґенеральні засїданя. Велике зацїкавленє викликав реферат звісного берлїнського патольоґа проф. Вірхова п. н. Traumatisme et infection. Реферати читано на мовах французькій, нїмецькій і анґлїйській. Зі сторони українсько-руських лїкарів зголошений був реферат проф. Горбачевського

з области лікарської хемії, однак в останній хвилї відкликав його ш. професор, бо на відчитане не стало часу на засїданях фізиольоґічно-хемічної секциї. На першім засїданю названої секциї вибрано проф. Горбачевського предсїдателем. По засїданях принимано участників конґресу на 3 бенкетах, один в Люксембурській палатї, один в Елїзейській палатї, а один в міськім ратуши.

Крім тих чисто наукових засїдань скликали Чехи збори делеґатів славянських лїкарів і дневникарів (лїкарів). Делеґатом українсько-руських лїкарів був Др. Сїменович. Крім названого делеґата українсько-руських лїкарів були на тих зборах присутні: проф. Глява (Прага), проф. Пешіна (Прага), доцент Веселї (Прага), др. Семерад (Прага), проф. Дияконов (Москва), проф. Лисенков (Петербург), професори Віхеркевич, Костанецкий і Др. Субботіч (Білград), Др. Васіч (Білград), Др. Ґундрун (Хорватія) і Др. Золотовіч (Болгария).

Під нараду прийшли отсї 3 справи: 1. Заложене союза славянських дневникарів лїкарських часописей — референт проф. Пешіна. По дискусиї залишено гадку видаваня лїкарської загально славянської часописи, а згоджено ся на внесене проф. Віхеркевича, щоби славянські лїкарі заложили часопись редаґовану у французькім язицї п. з. Revue génerale mèdical slave, у якій поміщувано би визначнїйші лїкарські працї славянські, які були доси в лїкарській західньо-европейській пресї просто іґноровані з причини незнаня славянських язиків. Вибрано до сеї справи комісию, до котрої з рамени українсько-руських лїкарів увійшов Др. Е. Кобринський. 2. Справа періодичних з'їздів славянських лїкарів — рефер. доц. Веселї з Праги. Референт доказував потребу таких з'їздів і з натиском піднїс потребу допусканя на тих з'їздах рефератів на всїх славянських язиках, особливо на територии Росиї, щоби не стало ся так, як торік на з'їздї археольоґічнім у Київі, де Українцям-Русинам заказано реферувати на українській мові. По переведеній дискусиї принято внесене проф. Віхеркевича, щоби лїкарські з'їзди у Славян заховали свій национальний характер, одначе вступ раз на завсїгди мають мати лїкарі Славяне, а славянські народи постарають ся о введене до статута з'їздів §., що дозволив би всїм Славянам уживати свого рідного язика. 3. Справа зближеня лїкарської термінольоґії славянської — реф. Др. Семерад. Згоджено ся на се, аби друкувати лїкарські вирази людові у проєктованій часописи, а через се причиняти ся до спорідненя лїкарських термінів у Славян. В дискусиї заявив українсько-русь-

кий делеґат, що у нас є вже початок збірки термінольоґії лікарської завдяки працям проф. Верхратського та редакциї „Збірника“ прир.-мат.-лік. секциї Н. Т. ім. Шевченка. По роцї має відбутись з'їзд вибраних до комісий делеґатів у Празї і там по обдуманю фондів на виданє часописи і зібраню материялів термінольоґічних має бути все остаточно полагоджене.

II. XII міжнародний конґрес передісторичної антропольоґії і археольоґії (Congrès International d' Anthropologie et d' Archéologie préhistoriques) відбув ся у Парижи в протягу від 20 до 25 серпня с. р. Окрім делеґатів від ріжних держав, наукових інституций і Товариств, присутні були численні вчені з Франциї і з усїх сторін сьвіта, між иньшими Томас Уїльсон з Американських Сполучених Держав, Др. Еванс з Анґлії, Леман-Нїцше з Арґентини, Гернес, Сомбаті з Австриї, бар. де Лое в Бельґії, Коґаніе з Японії, Наранхо з Іспанії, Капеллїні з Італії, Гампель з Угорщини, Сільва Теллес з Портуґалії, ґр. Бобринський з Росиї, Руд. Вірхов з Німеччини, Монтеліус з Швециї, Гамі, Картальяк, Манувріє, А. де Мортілле з Франциї, Машка в Чехії і т. д. З України були дд. Алчевський, Могилянський і Хв. Вовк; був записаний також д. Хвойка з Київа, але через якусь перешкоду не приїхав. Наукове Товариство ім. Шевченка було заступлене д. Хв. Вовком яко делеґатом. Реферати як присутних членів так і прислані були о стільки численні, що більша частина їх була читана тільки у скороченю і тільки у французькій мові. Читали ся у хронольоґічнім порядку їх змісту відповідно проґрамі уложеній виділом конґресу: попереду що до палеоліту, потім що до неоліту, перехідної доби, бронзової і зелїзної культури. З референтів які дотикали ся словянських земель, визначали ся відчити: кн. Путятина про знахідки кременя розколеного огнем з початками оброблюваня ретушом у Московщині; Вулетича-Вукасовича про могили у Балканах; М. Гернеса про скарб срібла знайдений у Стрбцї у Боснії, його-ж про латенську добу у Боснії, Машки про палеолїтичні знахідки у Пшедмості на Мораві і А. де Мортілле про знахідки у Кукутенї біля Ясс у Молдавщинї. Рефератів з України-Руси було два: д. Грушевського про похоронне поле в с. Чехах і Хв. Вовка про передмікенську індустрію у неолїтичних знахідках на Україні. Реферат д. Грушевського, надрукований уже по українськи у Записках Товариства (т. XXXI), був прочитаний д. Саломоном Рейнахом у французькому скороченю зробленому Хв. Вовком. Реферат Хв. Вовка містив у собі перегляд трипільських і инь-

ших розвідок дд. Хвойка, Біляшевського і Доманицького з боку їх конструкциї і типу знайдених річей. Подавши наглядний опис знахідок референт висловив думку, що на його погляд коли знайдена у сих розвідках глиняна будівля й була останком колишнїх, як думають дд. Хвойка і Біляшевський, хат або курінів, то принайменї деяка частина її належить також до гончарських робітень і кладовищ спалених небіжчиків. Роздивившись далї і показавши на численних фотоґрафіях і малюнках горшків і фіґурок з випаленої глини їх характерні відзнаки, що зближають їх з так званою передмікенською культурою, референт перейшов до порівнання знайдених на Українї річей зі знахідками у Малій Азиї (найбільше у Каппадокії), у Галичинї (у Золотому Більчі), у Буковинї, у Кукутенї, на Угорщинї, у Бутмирі в Чехії і на Мораві, з котрих на його погляд виходить, що всї сї знахідки передмікенського типу хоч і дуже подібні між собою, не можуть бути слїдами міґрациї якого небудь одного народу чи племени, що йшло зі сходу на захід, але скорійше були занесені у середню Европу незалежно одна від одної. Звернувши увагу на те, що всї отсї знахідки були зроблені по берегах або великих рік, які йдуть до Чорного моря, або їх віток: Днїпра (Бобрицї і Росї), Буга (Гнилий Тикич), Днїстра (Збруч) і Дуная (Прут, Сава, Морава), він зупиняєть ся на думцї, що розповсюдженнє передмікенської індустриї йшло у середню Европу водяним шляхом через Чорне море і великими ріками, що вливають ся до нього. Пригадавши потім погляди на східні початки европейської культури д-ра М. Гернеса, референт заявив, що він цїлком згоджуєть ся з ними. У розпочатій після відчиту Хв. Вовка невеличкій дискусиї ґр. Бобринський і д. Вовк запропонували подякувати від імени з'їзда д. Хвойку за його розвідки, а д. Картальяк висловив бажаннє, щоб відчит д. Вовка був видрукований з усіма по змозї малюнками. На урядженій по тім археольоґічній екскурсиї парижським Товариством Наукових Екскурсий (Société des Excursions Scientifiques) для чужоземних членів конґресу, д. Вовк за вечерою мав промову, в котрій дякував Парижське Товариство від імени Товариства ім. Шевченка і підняв тост у память ініциатора міжнароднїх археольоґічних з'їздів, Ґабріеля де Мортіллє.

III. В Конґресї фолькльористів (Congrès des Traditions Populaires) у Парижи у вереснї 1900 р, Тов. ім. Шевченка брало теж участь через свого делеґата д. Вовка. Конґрес взагалї був

не дуже вдатний. На перешкоді стали прикрі особисті відносини, через які дехто з найзначнійших фолькльористів у Парижи і здаєть ся навіть поза Парижем зрекли ся співробітництва у йому. Одначе конґрес усе-ж таки був досить гарний. Дуже великих наукових праць реферовано, правда, не було, але прочитано кілька досить коштовних заміток і зачеплено чимало цікавих наукових питань. Отже трохи не ціле засіданнє було присьвячене слуханню усяких народних пісень записаних за помічю фоноґрафу д-ром Azoulay тут на виставі від численних співців з усїх сторін сьвіта, між иньшими і українських. G. P. Sébillot прочитав цікавий реферат про леґенди звязані з меґалїтами і подав дуже інтересну карту фолькльорних дослідів у Франциї. Проф. A. de Mortillet реферував серию дуже цікавих давнїх і теперішнїх амулетів. З словянського фолькльору др. Вулетіч-Вукасович подав замітку про сербські жіночі прикраси, др. M. Żmigrodzki — про леґенди до меґалїтів і про свастику, д. W. Bugiel — про поезиї Міцкевича і польський фолькльор. З українсько-руського фолькльору прочитані були реферати дра І. Франка про фолькльорні студиї у Галичинї у XVIII і XIX стол., дра Охримовича про останки первістного коммунїзму у Галичинї, прив. доц. О. Покровського про знайдений ним у неолїтичній могилї горщик з витисненою свастикою і Хв. Вовка, делеґата Наукового Товариства ім. Шевченка, про народнї знатя взагалї і особливо на Українї.

Участь Товариства в ювилею Черновецького Унїверситета.

Дня 2 грудня 1900 обходив черновецький унів. 25-лїтнїй ювилей свойого істнованя. В ювилею взяло участь і наше Товариство через делеґата проф. Олек. Колессу. В часї торжества виголосив наш делеґат промову такого змісту: Маґнїфіценціє! Українсько-руське Наукове Товариство імени Шевченка у Львові вложило на мене сей вельми почесний обовязок, зложити вашій „Alma mater Francisco-Josephina“, до якої слухачів, а опісля доцентів і я мав честь причисляти ся, сердечний привіт з нагоди її 25-лїтнього ювилея. Нам, Русинам, дорогий сей унїверситет особливо через те, що пособляє духовим змаганям також і нашої нациї, бо і тут управляєть ся та плекаєть ся руська фільольоґія та руська история і тут

має нагоду руська молодїж черпати із жерела висшого знаня. Нехай же надїйна ювилятка, що виховала доси величний ряд визначних мужів, з яких многі прислужили ся чимало і нашій нациї, стоїть і в будучности на своїм високім становищи і нехай під стягом знаня і поступу плекає сї високі ідеали, що самі одні тілько можуть злучити всї ріжнородні нациї в одну велику, солїдарну та сьвідому мети — сїмю".

Справоздання з етноґрафічної експедициї.

В р. 1900 орґанїзована була Товариством по ініцияті Етноґрафічної Комисиї експедиция для збираня етноґрафічних, археоґрафічних і лїнґвістичних материялів. В експедициї взяли участь: д. О. Роздольський, др. І. Франко, др. Ол. Колесса і д. М. Павлик. З поданих учасниками справоздань подаємо витяги:

О. Роздольський віддав етноґрафічній поїздцї весь час ферий, докладнїйше, час від 18. липня до 28. серпня 1900 р. Головною її метою мало бути розслїджене етноґрафічних прикмет тої части нашого краю, що його обнимаємо загальною назвою „Лемківщина", при чім д. Роздольський передовсїм рішив звертати увагу на казки та пісні. Ті роди устної словесности справдї майже виключно заняли його час, в них і містить ся весь результат його поїздки. Простір, який замешкують Лемки, надто великий, щоб його мож було в одних фериях прослїдити; не один, але кілька років потрібні, що-б мож подати бодай як-так докладний образ хоч би лише устної словесности Лемків. До того праця д. Роздольського не могла нїяк бути систематична: він мусїв починати від сторін та людий йому добре знайомих, а опираючи ся на їх інформациях та рекомендациях переходити до сторін зовсїм незнайомих.

Се-ж природна річ, що етноґраф все і всюди мусить числити ся з людьми і обставинами, тим більше, коли пора (час жнив і сїнокосів) так невідповідна до подібної роботи. При такім з гори назначенім методї мусїло ся нераз дармо стратити трохи часу та працї.

А проте можна назвати сю поїздку доволї вдатною. В часї від 20. липня до 13. серпня був д. Роздольський в повітах коро-

сянським, Ясельським і Горлицьким. Має записки з отсих сіл: Поляни, Бортне, Сьвяткова, Сьвіржова, Сьвятківка, Котань, Дошниця і Граб. Крім прозових материялів, себ то: казок, новель, анекдотів і леґенд, яких є у нього що найменьше на 8 аркушів друку, привіз він відтам 20 пісень; мельодиї їх учив ся він на память, а опісля зрепродукував їх на фоноґрафі у Львові. Переконавшись, що записуючи пісні дальше таким робом не встигне багато зібрати і стратить чимало часу і гроший, тому впав на гадку, чи не можби ужити до збираня пісень фоноґрафу. В тій цїли вернув він (14. серпня) до Львова, випозичив фоноґраф, а що вже було за пізно вертати на захід, пустив ся у східну часть краю. Був потім отже в повітах: Перемишлянськім, Рогатинськім і Бережанськім, де майже виключно збирав пісні в отсих селах: Дунаїв, Плетеничі, Янчин, Стрятин, Мечищчів, Тростянець. Всього зібрав з горою 200 мельодий з текстами. На сїм і закінчив свою поїздку.

Др. Іван Франко відбув літом 1900 р. кілька екскурзий, головно пошукуючи матеріялів для збірки галицьких народнїх приповідок, яка має сего року вийти яко X. том „Етноґрафічного Збірника", а також матеріялів, для збірки колядок і щедрівок. Найважнїйша з тих екскурзий була до Довгого, села стрийського пов., де від одного селянина з Моршина, а також від місцевого пароха, пок. Богдана Кирчова, записав оповіданя про вкрадене Довжанцями за панщизняних часів моршинської церкви, яка й доси стоїть у Довгім. Від о. Кирчова одержав др. Франко богату і гарну збірку щедрівок, зібраних ще в початку 60-тих років пок. його тестем о. Кобринським, парохом із Рожнїтова. Бувши інспектором народнїх шкіл пок. Кобринський звернув увагу тодїшнїх нар. учителів і самих школярів на ті памятки народньої творчости, і так повстала ся збірка. Надто одержав др. Франко від о. Кирчова рукописний співанник, зладжений 1821 р. якимсь Михайлом Кирницьким, а надто встиг виратувати від „розстріляня" декілька старих рукописів церковних книг (дві Тріоді XVII і одно Євангелиє XVI в.), які вийшовши давно з ужитку валяли ся на церковнім горищі і вживали ся на прибиванє набоїв у моздїрях підчас сільських празників.

З подібною метою відвідав др. Франко село Долиняни, Городецького пов., де в місцевих переказах жиє память, що там колись був василиянський манастирик, хоча в літературі прим. у звісній книжці М. Коссака, про долинянський манастирь незвісно нічого. В долинянській церкві крім старої плащениці знайшли ся також

цікаву і що до змісту і мови. Побут дра Колесси в Боронявськім монастири придав ся хіба на стілько, що о. ігумен М. Врабель подав йому вказівки, по яким він надіїть ся віднайти рукопись монастирської Мукачівської літописї. З Боронява урядив він також проїздку до сусідних сіл Сокирницї і Крайникова — де поробив кілька менче важних палеоґрафічних записок. Кінчачи се коротке справоздане, підносить автор із правдивим признанем сю ввічливість і щиру прихильність, якої зазнавав так від Мукачівського епіскопа Юл. Фірцака, як і від усїх настоятелїв монастирів і священників тих сіл, де переглядав церковні біблїотеки.

Д. Михайло Павлик на поручене Етноґрафічної Комісиї об'їхав частину галицьких Василиянських монастирів і кілька иньших місцевостей, в яких мав за головну задачу переглянути тамошні біблїотеки та поробити відповідні виписки із старших друкованих видань та рукописів для студиї над нашою диялектольоґією. Д. Павлик переглянув біблїотеки в отсих монастирях: 1) Добромиль. 2) Лаврів. 3) Дрогобич. 4) Гошів. 5) Погоня. 6) Бучач. Найбільші біблїотеки, із значним числом давних книг, є в Добромили, Лаврові і Бучачи. В иньших є лише маловартні книжки. Крім того в Лаврові є 14 рукописей (у 21 томі), які д. Павлик переглянув, описав і поробив із них собі потрібні виписки. Одна з них сягає кінця 16 столїтя, всї иньші зладжені в 17 столїтю. Бучацької біблїотеки не довелось д. Павликови переглянути, хоч вона найбільша з усїх Василиянських біблїотек і має мати найціннійші книги і рукописи; причиною того була заборона провінциялa Василиянів кс. Міцельского. В наслїдок заборони не міг звидїти також д. Павлик біблїотек у монастирях у Крехові (дуже велика біблїотека), Кристинополи (де є багато рукописів), Словитї (де є багато актів), Жовкві і Краснопущі. В біблїотеках в Улашківцях і Михайлівцї нема нїчого важного, тому він туди навіть не звертав ся. Крім того переглядав іще д. Павлик приватні біблїотеки о. Н. Озаркевича в Болехові та о. П. Білинського в Зарваници, де подибують ся нечисленні вправдї, але цїнні друки. Вислїдки із поїздки д. Павлика будуть при нагоді опублїковані в виданях Товариства.

Товариства і інституциї, що дальше приступили до обміну з Науковим Товариством імени Шевченка.

1. Београд. Ред. „Бранича“, час. за правне і државне науке.
2. Броди. Дирекция ц. к. ґімназиї.
3. Bucuresti. Institul Meteorologic al Romăniei.
4. Бучач. Дирекция ц. к. ґімназиї.
5. Budapest. Magyar kiralyi földtani intézet.
6. Buenos Aires. Oficina Meteorologica Argentina.
7. Чернівці. Дирекция ц. к. другої ґімназиї.
8. Чернівці. Дирекция ц. к. висшої ґімназиї.
9. Чернівці. Дирекция гр. прав. реальної школи.
10. Davenport. (Iowa). Davenport Academy of Natural Sciences.
11. Göteborgs Höyskolas Arsskrift.
12. Kalocsa. Das Haynald'sche Observatorium.
13. Львів. Дирекция ц. к. V. ґімназиї.
14. Львів. Дирекция ц. к. ґімназиї ім. Франц. Йосифа.
15. Mexico. Societad Cientifica „Antonio Alzate“.
16. München. Gesellschaft für Morphologie und Physiologie.
17. Москва. Имп. Общество Исторіи и Древностей россійскихъ при московскомъ Университетѣ.
18. Перемишль. Дирекция ц. к. руської ґімназиї.
19. СПетербургъ. Ред. „Журнала Министерства Народнаго Просвѣщенія.“
20. Pisa. Societa Toscana di Scienze Naturali.
21. Philadelphia. The Academie of Naturales Sciences.
22. Самбір. Дирекция ц. к. ґімназиї.
23. Станїславів. Дирекция ц. к. ґімназиї.
24. Сянік. Дирекция ц. к. ґімназиї.
25. Stockholm. Musée des Antiquités Nationales.
26. Toronto. The Canadian Institute.
27. Владивостокъ. Общество изученія Амурскаго края.
28. Вятка. Статистическое Отдѣленіе Вятской Губернской земской Управы.
29. Washington. Department of the Interior, Bureau of Education.

30. Zagreb. Hrvatsko-naravoslovno društvo.
31. Zagreb. Red. Mjesečnika Pravničkoga Družtva.

Стан бібліотеки Товариства з 2-им піврічєм 1900 р.

У другім піврочу була бібліотека Товариства протягом двох місяців замкнена по причині ферий. В часї від 15 вересня до 31 грудня закатальоґовано нових творів 421, у 687 томах. Розуміється, що тут не вчислено доповнень до періодичних видань, записаних уже давнїйше в катальоґ. Багато творів у тім числї прийшло в дарі від приватних осіб і так: д. Зубрицький дарував 160 творів, пок. Митр. Дикарів 106 творів, др. І. Франко 34, о. М. Т. 31, Вол. Галицький 16, М. Павлик 9, Е. Вольтер і Б. Грінченко по 6, О. Яблоновський 5, Lumir 3, М. Яцків 3, А. Веретельник 2, о. П. Бажанський, В. Тарновський, І. Філєвич, А. Чертков, П. Житецький по 1; крім того отримано також паку книг по пок. Б. Кирчові, яких одначе іще не скатальоґовано. Разом даровано 494 томів, без нескатальоґованих. Закуплено в тім часї 79 книг, а 114 одержано в обмін. В науковій робітни працювало в другім піврочу 47 осіб; вони взяли до робітнї 70 творів у 158 томах. До дому позичало за той час 68 осіб; вони взяли разом 197 творів у 401 томі.

Виданя Товариства.

вересень—грудень 1900 р.

Етноґрафічний Збірник. Видає Етноґрафічна Комісия Наукового Товариства імени Шевченка. Т. VIII. Галицькі народні новелї. Зібрав Осип Роздольский. У Львові, 1900. Накладом Товариства. З друкарні Н. Т. ім. Шевченка. Стор. IX+166 вел. 8⁰. Цїна 2 кор. Зміст: 1) Передмова (дра І. Франка). 2) Текст новель, ч. 1—81. 3) Покажчик важнїйших мотивів.

Етноґрафічний Збірник. Видає Етноґрафічна Комісия Наукового Товариства імени Шевченка Т. IX. Етноґрафічні материяли з Угорської Руси. Зібрав Володимир Гнатюк. Том III. I. Західні угорсько-руські комітати. II. Бач-Бодроґський комітат. У Львові, 1900. Накладом Товариства. З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка. Ст. 4+284, вел. 8⁰. Цїна 3 корони. Зміст: I. Зах. угорсько-руські комітати. Материяли із сїл Чертежа (Земпл. ком.), Сулина, Велик. Липника, Орябини, Лїтманови, Якубян і Кремпаха (Спіш. ком.). Шамброна, Виж. Свидника, Кружльова і Мальцова (Шар. ком.). II. Бач-Бодроґський комітет. Пісні. 1) Духовні пісні і колядки. 2) Баляди і романси. 3) Історичні спомини. 4) Ріжні долї. 5) Дївоцькі пісні. 6) Утрата вінка. 7) Парубоцькі пісні. 8) Вояцькі пісні 9) Пісні про подружнє житє. X. Місцеві пісні. XI. Жарти і дотинки. XII. Пісні про звірів.

Збірник Історично-фільософічної Секциї Наукового Товариства імени Шевченка. Т. III. Істория України Руси. Написав М. Грушевський. Том III. Перша половина. Ст. 1—320, вел. 8⁰. У Львові, 1900. Накладом Наукового Товариства імени Шевченка. З друкарні Н. Т. ім. Шевченка. Зміст: I. Західня Україна: Волинь, Галичина, Угорська Русь. Ст. 1—110. — II. Галицько-волинська держава в XIII—XIV в. Ст. 111—204. — III. Поднїпровє в дру-

гій половині XIII і на початку XIV. віка. Ст. 205—238. — IV. Суспільно політичний устрій українсько-руських земель XI—XIII віка. Ст. 239—320.

Збірник математично-природописно-лікарської секциї Наукового Товариства імени Шевченка. Т. VI. Випуск II. Часть лікарська. Під редакциєю дра Евгена Озаркевича. У Львові, 1900. Накладом Наук. Тов. імени Шевченка. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ціна 2 кор. Зміст: 1) Др. Евген Озаркевич: Про уробілінну жовтачку. Ст. 1—10. 2) Др. Вячеслав Морачевський: Нові способи досліду білковини. Ст. 1—11. 3) Др. Осип Дакура: Зі шпитальної казуістики за рік 1899. Ст. 1—9. 4) Справозданя. Ст. 1—50. 5) Термінольоґічна частина. Ст. 51—53.

Збірник математично-природописно-лікарскої секциї Наукового Товариства імени Шевченка. Т. VII. Випуск I. Часть математично-природописна під редакциєю Івана Верхратского і Володимира Левицкого. У Львові, 1900. Накладом Наукового Тов. імени Шевченка. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ціна 2 кор. Зміст: 1. Володимир Левицкий, До теориї рядів степенних. Ст. 1—10.— 2. Софрон Матвіяс, Дещо про лучі Бекереля. Ст. 1—8. — 3. Володимир Левицкий, Короткий начерк теориї функций автоморфних. Ст. 1—29. — 4. Стефан Рудницкий, Про плями сонічні. (Часть перша). Ст. 1—27. — 5. Бібліоґрафія і хроніка математично-фізична, Ст. 1—11.

Часопись Правнича і Економічна. Правничі і економічні розвідки Історично фільозофічної секциї Наукового Товариства імени Шевченка. Рік I. Том I. Редактор др. Станіслав Дністрянський. У Львові, 1900. Накладом Наукового Товариства імени Шевченка. З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка. Ціна 3 корони. Зміст: 1) Передмова. Ст. 1—6. — 2) Андрій Гошовский, Про новий напрям в науці приватного права. Ст. 1—12. — 3) Др. Станіслав Дністряньский, Берненьска унія і наше відношенє до неї. Ст. 1—56. — 4) Др. Іван Франко, Грималівський ключ в р. 1800. Ст. 1—52. — 5) Оцінки і реферати. Ст. 1—64.

Материяли до українсько-руської етнольоґії. Виданнє Етноґрафічної Комисиї, за редакциєю Хв. Вовка. Т. III. Львів, 1900. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 182+27+6, вел. 8⁰. Ціна 4 кор. Зміст: 1) Знахідки у могилах між Веремєм і Стретів-

кою і біля Трипіля, Хв. Вовка. Ст. 1—11. — 2) Ткацтво у східній Галичині, В. Гнатюка. Ст. 12–26. 3) Рубане і виготовлюване дерева, А. Веретельника. Ст. 27–32. 4) Народній календар (звичаї і повірки), М. Зубрицького. Ст. 33—60. 5) Житє на віру у сибірських селян, В. Ст. 61—69. 6) Весільні обряди і звичаї у с. Землянці, в Чернигівщині. П. Литвинової-Бартош. Ст. 70—173. 7) Звістки й листи. Ст. 174–182. Додатки: 1) Проґрама до збираня відомостей про громади і збірки сільської молоді (вулицю, вечерниці, досьвітки і складки). Посмертний твір М. Дикарева. Ст. 1—27. 2) Покажчик. Ст. 1—6.

Хроніка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. 1900, май—серпень. Ч. 3. Львів. Накладом Товариства. Ст. 18, вел. 8⁰. Ціна 20 сот. Зміст: Засїданя Виділу. Засїданя секций (М. Грушевський — Печатки з околиць Галича. Юрий Кміт — До істориї гр.-кат. дух. семінариї у Львові в 1848 року. М. Грушевський — Історія України Руси, т. III. Ол. Колесса — Погляд на сучасний стан історичних розслідів українсько-руської літератури. Ол. Колесса — Українсько-руська і польська ритміка. І. Франко — Нові причинки до історії українсько-руського письменства XVII—XVIII віків). — Засїдання комісий. — Участь Товариства в ювилею краківського унїверситета і краківських наукових з'їздах. — Товариства і інституциї, що дальше приступили до обміну з Н. Т. ім. Шевченка. — Стан бібліотеки Товариства з 1-м півріччем 1900 р. — Нові виданя Товариства.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. Nr. 3. (Mai—August). Львів, 1900. З друкарнї Н. Т. ім. Шевченка. Ст 22, 8⁰. Цїна 30 сот. Зміст: Sitzungen des Ausschusses — Sitzungen der Sectionen (M. Hruševśkyj Siegel aus der Umgegend von Halyč. Juryj Kmit — Zur Geschichte des gr. kath. geistlichen Seminar's in Lemberg im Jahre 1848. M. Hruševśkyj — Geschichte der Ukraine, B. III. — Al. Kolessa — Ein Blick auf den gegenwärtigen Stand der Forschungen zur Geschichte der ukrainischen Litteratur. Al. Kolessa — Die ukrainische und polnische Rhytmik. I. Franko — Neue Beiträge zur Geschichte der ukrainischen Litteratur im XVII—XVIII Jahrhundert. — Sitzungen der Commissionen. — Theilnahme der Gesellschaft an der Jubiläumsfeier der Krakauer Universität und an den Krakauer wissenschaftlichen Congressen. — Weitere Ge-

sellschaften und Institute, welche dem Austausch ihrer Publicationen mit denen der Ševčenko Gesellschaft der Wissenschaften beigetreten sind. — Stand der Bibliothek der Gesellschaft am Schlusse des I. Halbjahres 1900. — Neue Publicationen der Gesellschaft.

Лїтературно-Науковий Вістник (наукова частина).

IX. книжка (за вересень).

1. Панько Олелькович Куліш. Огляд його діяльности. Нап. О. Маковей. Ст. 145—161.

2. Народнїй театр, Б. Грінченка. Ст. 162—175.

3. Із чужих лїтератур: Епільоґ Генрика Ібзена. Ст. 176—184.

4. Поет жіночого горя, М. О. Кулїшева. Нап. Б. Грінченко. Ст. 185—203.

5. Хроніка і бібліоґрафія. Ст. 204—216.

X. книжка (за жовтень).

1. По за межами можливого, Ів. Франко. Ст. 1—9.

2. До життєпису М. О. Дикарева, Олександра Кониського. Ст. 10—29.

3. Панько Олелькович Кулїш. Огляд його діяльности. Нап. Осип. Маковей. Ст. 30—43.

4. Новини нашої лїтератури. Тарас Бульба, нова перерібка М. Старицького. Г. Г—ди. Ст. 44—49.

5. Друга руська артистична вистава у Львові. М. Грушевського. Ст. 50—54.

6. Хроніка і бібліоґрафія. Ст. 55—68.

XI. книжка (за падолист).

1. Уваги про галицько-руський театр, Ів. Франка. Ст. 69—74.

2. До життєпису М. О. Дикарева, Олександра Кониського. Ст. 75—91.

3. Панько Олелькович Кулїш. Огляд його діяльности. Нап. Осип Маковей. Ст. 92—114.

4. Новини нашої лїтератури. Іван Левицький. Повісти й оповідання. Т. II. Старосьвітські батюшки та матушки, Л. Ч. Ст. 115—120.

5. Хроніка і бібліоґрафія. Ст. 121—134.

XII. книжка (за грудень).

1. На склонї віку. Розмова в ночи перед новим роком 1901. Івана Франка. Ст. 135—149.

2. Панько Олелькович Куліш. Огляд його діяльности. Нап. Осип Маковей. Ст. 150—169.

3. З російської України. Гната Хоткевича: І. Факт історичної вартости. Ст. 170—177. II. Ne quid nimis. Ст. 177—180.

4. Хроніка і бібліоґрафія. Ст. 181—198.

Відбитки:

Істория України-Руси, написав М. Грушевський. Том III до року 1340. Ціна 5 кор., на ліпшім папері 6 кор. За гарну полотняну оправу доплачуєть ся 1 кор 40 сот. Зміст: I. Західня Україна: Волинь, Галичина, Угорська Русь. Ст. 1—110. — II. Галицько-волинська держава в XIII—XIV в. Ст. 111—204. — III. Подніпрове в другій половині XIII і на початку XIV віка. Стор. 205—238. — IV. Суспільно-політичний устрій українсько-руських земель XI—XIII в. Ст. 239—348. — V. Побут і культура. Стор. 348—476. — Примітки до I глави. Ст. 477—523. — Примітки до II глави. Ст. 523—578. Примітки до III глави. Ст. 578—594. — Примітки до IV глави. Ст. 594—624. — Примітки до V глави. Ст. 624—663. — Поясненя скорочених цитат. Ст. 663. — Ґенеальоґія династиї Романа. Ст. 664. — Примітки до ґенеальоґічної таблиці. Ст. 665—666. — Примітки до мапи. Ст. 667—672. — Мапа: Західня Русь в XI—XIII в. Ст. 673—676. — Важнійші похибки. Ст. 677—679. — Показчик імен і річей. Ст. 680—690. — Зміст. Ст. 691—700.

Історична мапа Галичини й Волині XI—XIII віку. Уложив М. Грушевський. (Відбитка із III. т. Історії України-Руси). Ц. 40 сот.

Панько Олелькович Куліш. Огляд його діяльности. Написав Осип Маковей. Львів, 1900. З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка. Ст. 170, вел. 8⁰. Ціна 1 кор. (Се відбитка із праці д. **М—я**, друкованої в нашім журналї).

Борис Грінченко. Привітаннє Ганні Барвінок за сороклітню літературну діяльність. Накладом редакциї Літ. Н. Вістника. У Львові, 1900. З друкарні Наукового Товариства ім. Шевченка. Ст. 19, 8⁰. Ціна 25 сот. — Се відбитка статї д. Б. Грінченка, друкованої в IX. кн. Л. Н. Вістника п. н. „Поет жіночого горя. О. М. Кулїшева“.

Короткий начерк теориї функций автоморфних. Написав Володимир Левицкий. Ст. 30, 8⁰. Ціна 30 сот. У Львові, 1900. (Відб. із Збірника секциї мат. природ. лік. Т. VII. вип. 1.).

З теориї рядів степенних. Написав Володимир Левицкий. Ст. 10, 8⁰. Ціна 10 сот. У Львові, 1900. (Відб. із Збірника секциї мат. природ. лік. Т. VII. вип. 1).

Дещо про лучі Бекереля. (Becquerel). Написав Софрон Матвіяс. Ст. 8, 8⁰. Ціна 10 сот. У Львові, 1900. (Відб. із Збірника секциї мат. природ. лік. Т. VII. вип. 1).

Про плями сонїчні. Написав Стефан Рудницкий. Ст. 28, 8⁰. У Львові, 1900. (Відб. із Збірника секциї мат. природ. лік. Т. VII. вип. 1).

Рубанє і виготовлюванє дерева. Подав А. Веретельник. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 6, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн.).

Народнїй календар, народнї звичаї і повірки, привязані до днів в тиждни і до рокових сьвят. Подав Мих. Зубрицький. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 28, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн.).

Житє на віру у сибірських селян. Написав В. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 10, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн.).

Весїльні обряди і звичаї у селї Землянцї Глухівського пов. у Чернигівщинї. Нап. П Литвинова-Бартош. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. імени Шевченка. Ст. 104, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн).

Звістки й листи. Подав Хв. Вовк. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 10, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн.).

Проґрама до збираня відомостий про громади і збірки сільської молодї (вулицю, вечерницї, досьвітки і складки). Написав М. Дикарів. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 28, 8⁰. (Від. з Мат. до укр. р. етн.).

Берненьска унїя і наше відношенє до неї. Написав др. Станїслав Днїстряньский. Львів, 1900. З друкарнї Наук. Тов. імени Шевченка. Ст. 56, вел. 8⁰. (Відбитка з Часописи Правничої і Економічної).

Грималівський ключ в р. 1800. Історично-економічна студия Івана Франка. Львів, 1900. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 52, вел. 8⁰. (Відб. з Часописи Правничої і Економічної).

Про новий напрям в науці приватного права. Нап. Андрій Гошовський. Львів, 1900. З друкарні Наук. Тов. імени Шевченка. Ст. 12, вел. 8⁰. (Відб. з Часописи Правничої і Економічної).

Знахідки у могилах між Веремєм і Стретівкою і біля Трипіля. Написав Хведір Вовк. Львів, 1900. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 12, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн.).

Ткацтво у східній Галичині. Подав В. Гнатюк. Львів, 1900. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 14, 8⁰. (Відб. з Мат. до укр. р. етн.).

